

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/43/2016
Identifikačné číslo spisu: 7914010605
Dátum vydania rozhodnutia: 05.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7914010605.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 5. októbra 2016 v trestnej veci obvineného C. X., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, o dovolaní obvineného C. X., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Tomáša Tomčovčíka, advokáta v Košiciach proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Trebišov z 31. marca 2015, sp. zn. 3T/137/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného C. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 31. marca 2015, sp. zn. 3T/137/2014, bol obvinený C. X. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 28. júna 2014 v čase okolo 05.10 hod. až 05.18 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Škoda YETI bielej farby evidenčné číslo P. po štátnej ceste I/79 z mesta Trebišov do obce E., pričom bol pri riadení vozidla spozorovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trebišov na križovatke ulice Družstevnej so štátnou cestou I/79, pričom keď hliadka zapla výstražné, svetelné a zvukové signály na služobnom motorovom vozidle a nasledovala ho, unikol pred ňou až do obce E., kde zaparkoval vozidlo pred miestnym pohostinstvom E. na ulici M. vo E. a kde bol spozorovaný príslušníkmi ďalšej policajnej hliadky Obvodného oddelenia PZ Michalčany a bezprostredne po vystúpení z vozidla sa napriek opakovaným výzvam policajta odmietol podrobiť dychovej skúške a odberu krvi a biologického materiálu na zistenie prítomnosti alkoholických nápojov alebo inej návykovej látky v krvi.

Za to bol obvinenému C. X. uložený podľa § 289 ods. 1, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Proti rozsudku podal obvinený bezprostredne po jeho vyhlásení odvolanie čo do výroku o vine a treste.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 11. decembra 2015, sp. zn. 4To/33/2015, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného C. X. zamietol.

Obvinený C. X. písomným podaním doručeným Okresnému súdu Trebišov 18. apríla 2016 podal prostredníctvom obhajcu dovolanie proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Trebišov z 31. marca 2015, sp. zn. 3T/137/2014.

V dovolaní obvinený poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolateľ uviedol, že na hlavnom pojednávaní konanom 31. marca 2015 na Okresnom súde Trebišov boli veľmi závažným spôsobom porušené práva obvineného na obhajobu. Obvinenému bolo súdom napriek žiadosti obhajcu odopreté sedieť na hlavnom pojednávaní vedľa jeho obhajcu, komunikovať a radiť sa s ním. Týmto konaním súdu, ktoré sudca odôvodnil tzv. „starými zásadami“ využívanými na pojednávaniach predmetného súdu došlo k zásadnému zásahu do práv priznaných odsúdenému ako aj obhajcovi Trestným poriadkom. Tento protizákonný postup súdu je zaznamenaný len na zvukovom zázname z pojednávania, napriek tomu, že to obvinený považuje za podstatnú okolnosť, ktorá by v súlade s ust. § 52 ods. 1 zákona č. 543/2005 Z. z. mala byť zaznamenaná aj v zápisnici o súdnom pojednávaní. Odmietavý postoj súdu k vyššie uvedenej žiadosti je možné podľa názoru obvineného považovať za nesprávne poučenie o právach obvineného a jeho obhajcu. Podľa prílohy č. 7 (Úprava pojednávacej miestnosti) vyhl. č. 543/2005 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, obvinený sedí vedľa svojho obhajcu.

Podľa názoru obvineného došlo k porušeniu § 34 ods. 1 Trestného poriadku. Obvinený má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom... Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania sa a poskytnúť mu plnú možnosť ich uplatnenia.

V súlade s vyššie uvedeným počas hlavného pojednávania došlo podľa obvineného aj k nezákonnému vykonaniu výsluchu svedkov, teda k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku. Výsluchom svedkov, pri ktorom obvinený síce mal možnosť klásť svedkom otázky, avšak nemal možnosť komunikovať a radiť sa so svojím obhajcom (aj o prípadných ďalších otázkach a obhajobnej taktike), boli porušené zásady kontradiktórneho postupu v konaní pred súdom.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolateľ videl v tom, že žalovaný skutok nespáchal. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že skutok nie je trestným činom. Skutková podstata prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky nebola naplnená z hľadiska objektívnej stránky. Skutková podstata prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona predpokladá, že tohto trestného činu sa dopustí ten, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v ods. 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Pre naplnenie objektívnej stránky tejto skutkovej podstaty

nepostačuje len to, že sa páchatel' odmietne podrobiť dychovej skúške za účelom zistenia návykovej látky, ale musí tak urobiť pri výkone zamestnania alebo inej činnosti - v tomto prípade pri vedení motorového vozidla. Výkonaným dokazovaním neboli preukázané skutočnosti, že obvinený sa odmietol podrobiť dychovej skúške pri vedení motorového vozidla. Obvinený bol vyzvaný príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Michal'any na dychovú skúšku, keď sa nachádzal mimo motorového vozidla, konkrétne ako zhodne uviedli všetci 5 svedkovia vo svojich výpovediach vo vzdialenosti 70 metrov od motorového vozidla. Nebolo preukázané, že obvinený viedol motorové vozidlo predtým, ako bol zadržaný. Toto tvrdenie je podložené aj obrazovo zvukovým záznamom, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu. Týmto záznamom boli vyvrátené svedectvá príslušníkov Policajného zboru, pretože zo záznamu je zrejmé, že nie je objektívne možné pozorovať taký sled udalostí, ako títo svedkovia uvádzali. Teda v danom prípade nie je zachovaná podmienka vykonávania samotnej činnosti a nie je možné obvinenému pripísať ani pokus či bezprostrednosť, resp. miestnu či časovú súvislosť na činnosť predpokladanú v § 289 Trestného zákona. Podstatné a smerodajné je jedine to, či sa obvinený odmietol podrobiť dychovej skúške na zistenie návykovej látky pri výkone činnosti vedenia motorového vozidla, čo zhodne popreli svedkovia i obvinený.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného poriadku, § 289 ods. 2 Trestného zákona a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 3T/137/2014, z 31. marca 2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To/33/2015, z 11. decembra 2015 a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov, ktorý v jej písomnom vyhotovení zo 4. mája 2016 uviedol, že tvrdenia obvineného sú jednoznačne účelové, urobené v úmysle vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za jeho konanie. Vina obvineného bola podľa názoru prokurátora dostatočne preukázaná vykonaným dokazovaním už v priebehu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní, a to najmä výpoveďami svedkov, členov zasahujúcich policajných hliadok z Obvodného oddelenia Policajného zboru Trebišov a Obvodného oddelenia Policajného zboru Michal'any. Títo svedkovia zhodne potvrdili, že vozidlo Škoda Yetti bielej farby riadil obvinený a v tomto motorovom vozidle bol sám, pričom v jeho blízkosti nebola zaregistrovaná žiadna iná osoba. Taktiež kľúče od uvedeného vozidla mal pri sebe obvinený.

Dôkaznú situáciu správne vyhodnotil aj krajský súd, ktorý odvolanie obvineného zamietol. Čo sa týka námietky obvineného, že mu nebolo počas hlavného pojednávania umožnené sedieť vedľa svojho obhajcu, krajský súd konštatoval, že z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorá je verejnou listinou, táto skutočnosť nevyplýva a obvinený mal možnosť túto skutočnosť namietat prostredníctvom svojho obhajcu.

Prokurátor navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku) za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd pripomína, že dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. V konkrétnom prípade však musí vždy prevažovať záujem zákonnosti rozhodnutí a postupu konania, ktoré právoplatnému rozhodnutiu predchádzalo, nad záujmom na stabilite a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Tak tomu bude iba pri zásadných a podstatných chybách, pre ktoré nemôže napadnuté

rozhodnutie obstať, pretože by to bolo ohrozením zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia.

Dovolací súd skúmal najskôr naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, t.j. či zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa citovaného ustanovenia chápe ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Právo na obhajobu v sebe zahŕňa právo na osobnú obhajobu, právo nechať sa obhajovať obhajcom, ktorým môže byť len advokát, právo na povinnú obhajobu, ako aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému a okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Zároveň aj predstavuje vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený C. X. v prípravnom konaní ako aj v konaní pred okresným i krajským súdom dôsledne využil právo na obhajobu, ktoré patrí k základným atribútom spravodlivého procesu. Obvinený bol zastúpený obhajcom JUDr. Tomášom Tomčovčíkom na základe splnomocnenia z 28. júna 2014 (č. l. 22). Obhajca, ako vyplýva z trestného spisu sa zúčastňoval v prípravnom konaní i v konaní pred súdom riadne všetkých úkonov trestného konania.

Obvinený C. X. porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku videl v tom, že počas konania hlavného pojednávania mu nebolo umožnené sedieť pri obhajcovi, pričom obhajca túto skutočnosť namietal.

Najvyšší súd poznamenáva, že hlavné pojednávanie vedie a všetky opatrenia smerujúce na zabezpečenie jeho riadneho priebehu nariaďuje predseda senátu. Pritom prihliada na oprávnené záujmy strán. V konaní pred samosudcom má samosudca rovnaké práva a povinnosti ako senát a jeho predseda.

Samosudca na hlavnom pojednávaní prijal opatrenie, že zápisnica o hlavnom pojednávaní sa vyhotoví diktátom samosudcu a nahrávacím zariadením (č. l. 138).

Najvyšší súd zistil, že zápisnica z hlavného pojednávania neobsahuje skutočnosti, ktoré namietal obhajca obvineného v dovolaní, t.j. ako sa súd vysporiadal s námietkou obhajcu, ktorý uviedol, že obvinený nemôže sedieť na hlavnom pojednávaní vedľa neho, preto si dovolací súd 1. augusta 2016 vyžiadaval zvukový záznam z predmetného pojednávania. Zo zvukového záznamu je možné zistiť, že samosudca sa k námietke obhajcu vyjadril, že používa tzv. „staré zásady“ (z tohto textu je možné vyvodiť záver, že sudca túto žiadosť zamietol.)

Na margo toho najvyšší súd musí poznamenať, že pokiaľ táto skutočnosť nebola v zápisnici poznamenaná, mohol sa obvinený resp. jeho obhajca v zmysle § 60 Trestného poriadku domáhať doplnenia zápisnice v tomto smere.

Ďalej dovolateľ namietal, že v dôsledku toho, že mu nebolo umožnené sedieť pri svojom obhajcovi, nemohol dôsledne realizovať svoje práva uvedené v § 34 ods. 1 Trestného poriadku. K tomu najvyšší súd uvádza, že samosudca v úvode hlavného pojednávania poučil obvineného v zmysle § 257 ods. 1, 2, 5, 8 Trestného poriadku a podľa ďalších ustanovení Trestného poriadku (č. l. 138). Námietka obhajcu, že obvinený nemohol vedľa neho sedieť počas hlavného pojednávania, je svojou povahou procesného charakteru, ktorým sa upravuje vedenie konania. Dovolateľ napriek poučeniu výslovne neuviedol, že by mu súd počas hlavného pojednávania odmietol pristúpiť k svojmu obhajcovi a poradiť sa s ním. Z

obsahu zvukového záznamu i z obsahu zápisnice nevyplýva, že by dovolateľ v priebehu pojednávania o to žiadal. Odvolací súd sa s predmetnou námietkou obvineného vysporiadal na str. 5 uznesenia.

Pre úplnosť treba uviesť, že pokiaľ by v danom prípade aj išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné skúmať, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, t.j. či porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie o vine obvineného. O takýto prípad v posudzovanej veci nejde.

Obvinený C. X. mohol v rámci trestného konania riadne uplatňovať svoje práva, preto jeho právo na obhajobu nebolo porušené zásadným spôsobom, teda dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku dovolateľ videl v tom, že dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom. Dovolateľ namietal nezákonné vykonanie výsluchov svedkov, ktorým mal síce možnosť klásť otázky, avšak nemal možnosť radíť sa so svojím obhajcom. Tým boli podľa obvineného porušené zásady kontradiktórneho postupu v konaní pred súdom.

Novelizácia Trestného poriadku s účinnosťou od 1. januára 2006 priniesla významnú zmenu v slovenskom trestnom konaní, a to uvedením zásady kontradiktórnosti konania, ktorá je plne v súlade s čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Kontradiktórnosť pochádza z latinského slova „contradicere“, čo znamená hovoriť proti, oponovať. Jej podstata spočíva v súperení strán, ktorého základným predpokladom je rovnosť strán v konaní. Účelom zásady kontradiktórnosti je zabezpečiť obvinenému v súdnom konaní rovnakú možnosť uplatňovania procesných práv ako prokurátorovi.

Najvyšší súd nezistil, že by obvinený nemal rovnakú možnosť ako prokurátor na uplatnenie svojich práv. Svoje práva realizoval prostredníctvom svojho obhajcu. Obvinený namietal iba, že nemohol sedieť vedľa svojho obhajcu, ale nič mu nebránilo, aby žiadal súd o možnosť radíť sa s ním.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdy obidvoch stupňov pri vykonávaní dokazovania postupovali v súlade so zákonom a v tomto smere im nie je čo vytknúť.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku; z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov a pod. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojnásťančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahradzuje riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov; pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd, kde nemožno znovu vytvárať, či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec, alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Trestného poriadku).

V rámci toho dovolacieho dôvodu je teda vylúčené uplatňovanie námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť, či už v dôsledku nevykonania potrebného dokazovania alebo nesprávneho hodnotenia dôkazov. Vo vzťahu k zistenému skutku možno namietat iba to, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin, resp., že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, resp. skutky, z ktorých bol obvinený uznaný vinným, boli v skutkovej vete rozsudku vymedzené tak, aby zodpovedali znakom skutkovej podstaty príslušných trestných činov.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, z ktorého bol obvinený C. X. uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený C. X. svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu.

Vzhľadom na uvedené, ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného C. X. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.